

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judecători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Anatolie Bacalîm în numele inculpatului Mîrza Andrei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 16 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui

Mîrza Andrei Ion, născut la 24 aprilie 1963, originar și domiciliat în s. Gura Galbenei, r-nul Cimișlia

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.06.2014 – 16.01.2015;

Instanța de apel: 09.02.2015 – 15.04.2015;

Instanța de recurs: 15.09.2015 – 18.11.2015.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 16 ianuarie 2015, adoptată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală – în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, **Mîrza Andrei Ion** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Mîrza Andrei Ion, la 16 februarie 2014, aproximativ pe la orele 12:00, conducînd automobilul de model "VAZ

2121", cu numărul de înmatriculare LP AH 732, pe traseul R-3 Hîncești - Cimișlia, avînd-o în calitate de pasager pe Bîtcă Ana, locuitoare a s. Gura Galbenei raionul Cimișlia, ajungînd la km 54+800, nefiind atent și neținînd permanent seama de împrejurări, nu a apreciat corect situația reală pe drumul pe care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat normele Regulamentului circulației rutiere, și anume: art. 10 (1) persoana care conduce un autovehicul trebuie: b) să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul în drum; art. 45 (1) conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; (2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. Manifestînd neglijență criminală în circumstanțele mai sus expuse, Mîrza A. nu a reacționat adecvat, în timp ce un alt automobil a ieșit în depășire din contrasens, nu a frînat pentru a reduce viteza sau chiar să se oprească, astfel nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și a manevrat pe acostament, drept urmare a pierdut controlul automobilului, tamponîndu-se într-un indicator de avertizare și ulterior într-un copac.

În consecință, pasagerului Bîtcă Ana, conform raportului de expertiză medico - legală nr. 36 D din 17.03.2014, i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de traumă închisă a abdomenului cu ruptură a mezoului, hematom și deserozare a intestinului gros, hemoperitoneum circa 1500 ml., șoc hemoragie de gradul 2, contuzie a rinichiului stîng, comoție cerebrală, care sunt periculoase pentru viață în momentul cauzării și conform acestui criteriu se califică ca vătămări corporale grave.

3. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către avocatul Anatolie Bacalîm în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Mîrza Andrei să fie achitat, pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului declarat, apelantul a indicat că inculpatul a fost indus în eroare de către apărător și acuzator, care l-au convins să accepte procedura de examinarea a cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, promițîndu-i că astfel nu-i va fi aplicată o sancțiune privativă de liberate și nu va fi privat de permisul de conducere a mijloacelor de transport.

Prin astfel de promisiuni Mîrza Andrei a fost indus în eroare, fiindu-i viciat consimțămîntul și-n cele din urmă a dat acordul la examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Inculpatul Mîrza Andrei, atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată nu a recunoscut vina în comiterea unei infracțiuni cu intenție, el a susținut poziția sa potrivit

căreia pentru a evita tamponarea frontală a virat puțin la dreapta. Acest fapt este confirmat și de către partea vătămată Bîtca Ana, care a comunicat că dacă Mîrza nu vira la dreapta urmările puteau să fie cu mult mai grave.

Apelantul consideră că fapta a fost săvîrșită fără vinovăție, avînd loc un caz fortuit prevăzut de art. 20 Cod penal. În asemenea împrejurări, opinează că prima instanță incorect a constatat că a avut loc o infracțiune.

În cadrul examinării cauzei date au fost administrate probe suficiente care caracterizează pozitiv inculpatul Mîrza Andrei, fiind aduse și argumente ce confirmă existența unor circumstanțe excepționale care permiteau instanței pronunțarea unei sentințe de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Pentru a motiva decizia adoptată, instanța de apel a constatat că, inculpatul Mîrza Andrei a depus prin înscris autentic cererea privind examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod procedură penală, cererea fiind semnată personal de către inculpat. În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, inculpatul Mîrza Andrei Ion a menționat că, semnătura de pe cererea în cauză îi aparține și că nu a adus la cunoștința organelor competente despre faptul că a fost impus se semneze cererea de examinare în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Totodată, instanța de apel a notat că, la întocmirea cererii privind examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod procedură penală, inculpatul Mîrza Andrei a fost asistat de apărătorul Andrei Cojocaru, care avea obligația de a explica inculpatului Mîrza Andrei despre semnificația și efectele depunerii unei cereri privind examinarea cauzei penale în ordinea art. 364¹ Cod procedură penală.

Analizînd probele administrate în cursul urmăririi penale, a fost stabilită o corectă situație de fapt, dînd faptelor reținute în sarcina inculpatului Mîrza Andrei Ion încadrarea juridică corespunzătoare, iar argumentul apărării referitor la faptul că, prima instanță nu a respectat prevederile art. 364¹ alin. (4), 365, 373 Cod procedură penală, instanța de apel le-a considerat ca fiind neîntemeiate, reținînd în acest sens că, prima instanță a admis cererea inculpatului Mîrza Andrei privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza urmărire penală (*conform alin. (4) al art.364¹ și art.342 alin.(3) CPP, încheierea prin care instanța admite cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale, se adoptă de către judecător și se include în procesul-verbal al ședinței de judecată. Încheierea nu este susceptibilă căilor de atac*), după care a purces la audierea inculpatului Mîrza Andrei Ion, potrivit regulilor de audiere a martorului (art. 105-110, 370 CPP), urmat de cercetarea judecătorească și dezbaterile judiciare.

În privința pedepsei stabilite instanța de apel a conchis că aceasta este proporțională faptei comise, cu reținerea circumstanțelor atenuante: lipsa antecedentelor penale și

întreținerea copiilor minori. Astfel, s-a menționat că pedeapsa este de natură să satisfacă exigențele individualizării pedepsei penale.

6. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Anatolie Bacalîm în numele inculpatului Mîrza Andrei, care invocînd temeii pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul Mîrza Andrei să fie achitat.

Pentru a susține recursul declarat, recurentul a indicat că învinuirea înaintată inculpatului este ilegală și lipsită de probe concludente, care ar dovedi vinovăția acestuia în fapta incriminată.

Se menționează în acest sens că, organul de urmărire penală s-a limitat doar la cercetarea la fața locului, întocmind o schiță fără semnătura persoanei care a întocmit-o, dată și an.

Totodată, afirmă recurentul că în cauza dată nu s-a stabilit intenția inculpatului de a comite un accident rutier, la fel, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, iar organul de urmărire penală nu a înaintat careva argumente rezonabile în susținerea versiunii potrivit căreia inculpatul avea posibilitatea reală de a evita impactul.

La fel, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume, s-a omis a se expune asupra raportului din 29.05.2014 a șefului SUP Cimișlia potrivit căruia s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Mîrza Andrei din lipsa elementelor infracțiunii.

În concluzie, recurentul menționează că pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond este prea aspră, reieșind din faptul că unica sursă de existență a acestuia este serviciul pe care îl are în calitate de șofer, iar prin privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport i se limitează posibilitatea de a-și întreține membrii familiei sale.

7. Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Într-un prim aspect, instanța de recurs constată că cauza a fost examinată în procedură simplificată, ajungînd la concluzia că cererea înaintată de către inculpat, întocmită personal și contrasemnată la data de 16.04.2014 (f.d. 119, vol. I), pînă la începerea cercetării judecătorești, cu expunerea clară și echivocă cu privire la cunoașterea tuturor probelor consemnate în rechizitoriu și renunțarea la administrarea de noi probe –

corespunde pe deplin cerințelor stipulate în norma art. 364¹ Cod de procedură penală. Prima instanță, la rîndul său, a admis prin încheiere protocolară demersul vizat și a dispus examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Prin urmare, ținînd cont de specificul procedurii vizate, atît inculpatul, cît și partea apărării sunt limitate în exercitarea dreptului la apărare, cu atît mai mult, nu sunt în drept de a contesta probele sau circumstanțele de fapt fixate în rechizitoriu.

Astfel, criticile formulate de recurent prin care se susține că în cauza dată, organul de urmărire penală s-a limitat doar la cercetarea la fața locului, întocmind o schiță fără semnătura persoanei care a întocmit-o, dată și an, ori că nu s-a stabilit intenția inculpatului de a comite un accident rutier, la fel, partea vătămată nu are careva pretenții față de inculpat, iar organul de urmărire penală nu a înaintat careva argumente rezonabile în susținerea versiunii potrivit căreia inculpatul avea posibilitatea reală de a evita impactul nu pot fi reținute ca motive întemeiate reieșind din considerentele expuse mai sus.

În acest context, este necesar de a sublinia că, ținînd cont de specificul procedurii reglementate la art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul și apărătorul acestuia au fost în drept să conteste cu apel sentința, însă doar sub aspectul individualizării pedepsei, iar instanța de apel, la rîndul ei, nu poate să rețină o altă situație de fapt și o altă încadrare juridică decît cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Așadar, Colegiul penal va respinge alegația recurentului potrivit căreia afirmă că instanța de apel a omis să se expună asupra raportului din 29.05.2014 a șefului SUP Cimișlia potrivit căruia s-a dispus încetarea urmăririi penale în privința lui Mîrza Andrei din lipsa elementelor infracțiunii, care a fost invocat în cererea de apel, întrucît acest aspect nu vizează individualizarea pedepsei, după s-a elucidat mai sus.

Cît privește pedeapsa stabilită inculpatului Mîrza Andrei, instanța de recurs este solidară cu modalitatea de individualizare a acesteia de către instanțele de fond, afirmînd că mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde cerințelor prevăzute de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ba mai mult de atît, pedeapsa principală – închisoarea, constituie minimul calculat potrivit noilor limite deduse în baza procedurii simplificate.

În același context, argumentul recurentului prin care se menționează că privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, este considerată prea aspră, reieșind din faptul că unica sursă de existență a inculpatului este serviciul său, în calitate de șofer, Colegiul penal subliniază că sancțiunea infracțiunii incriminate, prevede pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, care nu este una alternativă, fiind absolut obligatorie aplicarea acesteia la pedeapsa principală – închisoarea.

Totodată, instanța de recurs relevă că instanțele de fond corect au concluzionat de a stabilit executarea pedepsei închisorii în condiții non privative de libertate, nefiind depistate careva interdicții de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului.

În concluzie, se atestă că mărimea pedepsei stabilite, dar și modalitatea de executarea a acesteia este proporțională faptei comise și va satisface scopul preventiv al pedepsei penală orientat atât spre persoana inculpatului, cât și spre terțele persoane.

Împrejurările enunțate, denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărîrea contestată conținînd motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa stabilită inculpatului fiind individualizată conform prevederilor legale, mărimea acesteia fiind în concordanță cu capacitatea de corectare a acestuia, dar și cu principiul umanismului.

Din aceste considerente, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului de pe rol, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În corespundere cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Anatolie Bacalîm în numele inculpatului Mîrza Andrei împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, în cauza penală în privința lui **Mîrza Andrei Ion**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 18 decembrie 2015.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru